

**TARYBOS DIREKTYVA 2005/71/EB****2005 m. spalio 12 d.****dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 63 straipsnio 3 dalies a punktą ir 4 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę <sup>(1)</sup>,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę <sup>(2)</sup>,atsižvelgdama į Regionų komiteto nuomonę <sup>(3)</sup>,

kadangi:

- (1) Siekdama sustiprinti Europos mokslinių tyrimų politiką ir nustatyti jos struktūrą, 2000 m. sausio mėn. Komisija nusprendė, kad yra būtina sukurti Europos mokslinių tyrimų erdvę, kuri būtų pagrindinis būsimų Bendrijos veiksmų šioje srityje elementas.
- (2) Palaikydama Europos mokslinių tyrimų erdvę, 2000 m. kovo mėn. Europos Vadovų Taryba Lisabonoje išklė Bendrijai tikslą iki 2010 m. tapti konkurencingiausia ir dinamiškiausia žiniomis pagrįsta ekonomika pasaulyje.
- (3) Ekonomikos globalizacija reikalauja didesnio tyrėjų mobilumo, kaip buvo pripažinta Europos bendrijos šeštojoje mokslinių tyrimų pamatinėje programoje <sup>(4)</sup>, labiau atveriant jos programas ES narėmis nesančių šalių tyrėjams.
- (4) 2002 m. kovo mėn. Europos Vadovų Tarybos Barselonoje iškeltam tikslui – investuoti 3 % BVP į mokslinius tyrimus – pasiekti tyrėjų, kurių reikės Bendrijai, skaičius yra 700 000. Šis tikslas turi būti pasiektas tarpusavyje susijusiomis priemonėmis, tokiomis kaip jaunimo sudominimas mokslininko profesija, moterų dalyvavimo moksliniuose tyrimuose skatinimas, mokymo ir

mobilumo galimybių mokslinių tyrimų srityje plėtimas, tyrėjų karjeros perspektyvų Bendrijoje gerinimas ir Bendrijos atvėrimas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems galėtų būti leista atvykti mokslinių tyrimų tikslais.

- (5) Šia direktyva ketinama prisidėti, kad šie tikslai būtų pasiekti, skatinant leidimą atvykti trečiųjų šalių piliečiams ir jų mobilumą mokslinių tyrimų tikslais, kai jie atvyksta ilgiau kaip trim mėnesiams, kad Bendrija taptų patrauklesnė viso pasaulio tyrėjams ir labiau įsitvirtintų kaip tarptautinis mokslinių tyrimų centras.
- (6) Direktyvos įgyvendinimas neturėtų paskatinti protinio potencialo nutekėjimo iš šalių, kurių ekonomika dar formuojasi, arba iš besivystančių šalių. Gretutinių priemonių, kuriomis siekiama padėti tyrėjams iš naujo integruotis savo kilmės šalyse, taip pat palengvinti tyrėjų judėjimą, turėtų būti imamasi kartu su kilmės šalimis, kad būtų suformuota visa apimanti migracijos politika.
- (7) Tam, kad būtų pasiekti Lisabonos proceso tikslai, taip pat yra svarbu skatinti tyrėjų, kurie yra ES piliečiai, ir ypač 2004 m. įstojučių valstybių narių tyrėjų, judėjimą ES mokslinių tyrimų tikslais.
- (8) Atsižvelgiant į atvirumą, kurį sąlygoja pasaulio ekonomikos pokyčiai, ir tikėtinus reikalavimus siekiant 3 % BVP investicijų į mokslinius tyrimus tikslo, turėtų būti nustatytas platus trečiųjų šalių tyrėjų, kuriems gali būti taikoma ši direktyva, apibrėžimas, atsižvelgiant į jų kvalifikaciją ir mokslinių tyrimų projektą, kurį jie ketina vykdyti.
- (9) Kadangi daugiausia pastangų, kurių reikia minėtam 3 % BVP tikslui pasiekti, turi dėti privatus sektorius, kuris artimiausioje ateityje turi įdarbinti daugiau tyrėjų, mokslinių tyrimų organizacijos, kurioms gali būti taikoma ši direktyva, priklauso ir valstybiniam, ir privačiam sektoriui.

<sup>(1)</sup> 2005 m. balandžio mėn. 12 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

<sup>(2)</sup> OL C 120, 2005 5 20, p. 60.

<sup>(3)</sup> OL L 71, 2005 3 22, p. 6.

<sup>(4)</sup> 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1513/2002/EB dėl Europos bendrijos šeštosios pamatinės mokslinių tyrimų, technologijų plėtros ir demonstravimo veiklos programos, prisidedančios prie Europos mokslinių tyrimų srities kūrimo ir naujovių (2002–2006 m.) (OL L 232, 2002 8 29, p. 1), sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 786/2004/EB (OL L 138, 2004 4 30, p. 7).

- (10) Kiekviena valstybė narė turėtų užtikrinti, kad būtų viešai prieinama, pirmiausia internetu, kuo išsamesnė ir nuolat atnaujinama informacija apie mokslinių tyrimų organizacijas, patvirtintas pagal šią direktyvą, su kuriomis tyrėjai galėtų sudaryti susitarimus dėl priėmimo, ir informacija apie atvykimo bei gyvenimo jos teritorijoje mokslinių tyrimų tikslais sąlygas bei tvarką, patvirtintas pagal šią direktyvą.
- (11) Tikslinga supaprastinti įleidimą atvykti tyrėjams nustatant įleidimo atvykti tvarką, kuri nepriklauso nuo jų teisinių santykių su priimančia mokslinių tyrimų organizacija, ir nebereikalaujant leidimo dirbti, o tik leidimo gyventi. Valstybės narės galėtų taikyti panašias taisykles trečiųjų šalių piliečiams, prašantiems leidimo atvykti dėstyti aukštosiose mokyklose vykdant mokslinių tyrimų projektą pagal nacionalinius teisės aktus arba administracinę praktiką.
- (12) Kartu turėtų būti išlaikyti tradiciniai įleidimo atvykti keliai (tokie kaip įdarbinimas ir stažuotės), pirmiausia skirti doktorantams, vykdantiems mokslinius tyrimus kaip studentai, kuriems ši direktyva netaikoma ir taikoma 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/114/EB dėl trečiosios šalies piliečių įleidimo studijų, mokinių mainų, neatlygintino stažavimosi ar savanoriškos tarnybos tikslais sąlygų <sup>(1)</sup>.
- (13) Speciali tyrėjams skirta tvarka grindžiama mokslinių tyrimų organizacijų ir valstybių narių imigracijos institucijų bendradarbiavimu: pagal ją taikant įleidimo tvarką organizacijoms tenka svarbiausias vaidmuo siekiant palengvinti ir paspartinti trečiųjų šalių tyrėjų atvykimą ir gyvenimą Bendrijoje, išsaugant valstybių narių prerogatyvas imigracijos politikos srityje.
- (14) Valstybių narių iš anksto patvirtintos mokslinių tyrimų organizacijos turėtų galėti pasirašyti su trečiosios šalies piliečiu susitarimus dėl priėmimo mokslinių tyrimų projektui vykdyti. Valstybės narės išduos įleidimą gyventi remdamosi susitarimu dėl priėmimo, jei įvykdomos atvykimo ir gyvenimo sąlygos.
- (15) Siekiant, kad Bendrija taptų patrauklesnė trečiųjų šalių tyrėjams, jų buvimo joje metu jiems tam tikrose srityse turėtų būti suteikiamos tokios pačios socialinės ir ekonominės teisės, kurios suteikiamos priimančiosios valstybės narės piliečiams, ir sudaroma galimybė dėstyti aukštosiose mokyklose.
- (16) Šia direktyva nustatomas labai svarbus patobulinimas socialinio draudimo srityje, nes nediskriminavimo principas taip pat taikomas asmenims, atvykstantiems į valstybę narę tiesiogiai iš trečiosios šalies. Nepaisant to, kad ši direktyva neturėtų suteikti daugiau teisių nei tos, kurias trečiųjų šalių piliečiams, kuriems taikomas daugiau nei vienos valstybės narės režimas, jau suteikia esami Bendrijos teisės aktai socialinio draudimo srityje. Be to, ši direktyva neturėtų suteikti teisių situacijose, kurios nepatenka į Bendrijos teisės aktų taikymo sritį, pavyzdžiui, trečiojoje šalyje gyvenančių šeimos narių atveju.
- (17) Svarbu skatinti tyrėjams, kurie yra trečiųjų šalių piliečiai, kuriems leista vykdyti mokslinius tyrimus, mobilumą kaip viso pasaulio partnerių kontaktų ir tinklų plėtojimo bei stiprinimo priemonę ir pakeliant Europos mokslinių tyrimų erdvę į pasaulinį lygmenį. Tyrėjai turėtų galėti pasinaudoti teise į mobilumą šioje direktyvoje nustatytomis sąlygomis. Naudojimosi teise į mobilumą pagal šią direktyvą sąlygos neturėtų įtakos taisyklėms, šiuo metu reglamentuojančioms kelionės dokumentų galiojimo pripažinimą.
- (18) Ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas tyrėjų šeimos narių susijungimo užtikrinimui ir paremti pagal 2005 m. spalio 12 d. Tarybos rekomendaciją siekiant palengvinti trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių vykdyti mokslinius tyrimus Europos bendrijoje, įleidimą <sup>(2)</sup>.
- (19) Siekiant išlaikyti šeimos susijungimą ir sudaryti sąlygas mobilumui, šeimos nariai turėtų galėti gyventi su tyrėju kitoje valstybėje narėje tokios valstybės narės nacionalinėje teisėje, įskaitant išipareigojimus pagal dvišalius ar daugiašalius susitarimus, nustatytomis sąlygomis.
- (20) Leidimus gyventi turintiems asmenims iš esmės turėtų būti leidžiama pateikti prašymą leisti atvykti būnant atitinkamos valstybės narės teritorijoje.
- (21) Valstybės narės turėtų turėti teisę nustatyti pareiškėjams mokesčius už prašymų gauti įleidimą gyventi tvarkymą.

<sup>(1)</sup> OL L 375, 2004 12 23, p. 12.

<sup>(2)</sup> Žr. šio Oficialiojo leidinio 26 p.

(22) Ši direktyva jokiais aplinkybėmis neturėtų daryti įtakos 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1030/2002, nustatančio vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą <sup>(1)</sup>, taikymui.

(23) Direktyvos tikslų – patvirtinti specialią įleidimo atvykti tvarką ir atvykimo bei gyvenimo sąlygas, taikomas trečiųjų šalių piliečiams, atvykstantiems ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui mokslinių tyrimų projektui vykdyti pagal susitarimą dėl priėmimo, sudarytą su mokslinių tyrimų organizacija – valstybės narės negali deramai pasiekti, ypač užtikrinant mobilumą tarp valstybių narių, ir todėl tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu; laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą ši direktyva neviršija būtinų priemonių nurodytiems tikslams pasiekti.

(24) Valstybės narės turėtų įgyvendinti šios direktyvos nuostatas nediskriminuodamos dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos.

(25) Šioje direktyvoje gerbiama pagrindinė teisė ir laikomasi principų, kurie pirmiausia yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

(26) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės įstatymų leidybos 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio santykį, ir viešai jas paskelbti.

(27) Pagal Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 3 straipsnį Airija 2004 m. liepos 1 d. laišku pranešė apie savo norą dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą.

(28) Pagal Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius bei nepažeidžiant minėto protokolo 4 straipsnio, Jungtinė Karalystė

nedalyvauja priimant šią direktyvą ir dėl to ji nėra jai privaloma ar taikytina.

(29) Pagal Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties protokolo dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius, Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir dėl to ji nėra jai privaloma ar taikytina,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

## 1 SKYRIUS

### BENDROSIOS NUOSTATOS

#### 1 straipsnis

#### Tikslas

Šia direktyva nustatomos trečiųjų šalių tyrėjų įleidimo į valstybių narių teritoriją sąlygos ilgesniam kaip trijų mėnesių laikotarpiui mokslinių tyrimų projektui vykdyti pagal susitarimą dėl priėmimo, sudarytą su mokslinių tyrimų organizacija.

#### 2 straipsnis

#### Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

- a) trečiosios šalies pilietis – bet kuris asmuo, kuris nėra Europos Sąjungos pilietis, kaip apibrėžta Sutarties 17 straipsnio 1 dalyje;
- b) moksliniai tyrimai – sistemingas kūrybinis darbas siekiant padidinti pažinimo visumą, įskaitant žmogaus, kultūros ir visuomenės pažinimą, ir šios pažinimo visumos naudojimas naujai jį pritaikant;
- c) mokslinių tyrimų organizacijos – mokslinius tyrimus atliekančios viešos arba privačios organizacijos, valstybės narės patvirtintos šios direktyvos taikymo tikslais pagal tos valstybės narės teisės aktus ar administracinę praktiką;
- d) tyrėjas – trečiosios šalies pilietis, turintis atitinkamą aukštojo išsilavinimo diplomą, suteikiantį jam teisę dalyvauti doktorantūros programose, kurių mokslinių tyrimų organizacija pasirenka mokslinių tyrimų projektui, kuriam paprastai reikia pirmiau nurodyto diplomo, vykdyti;

<sup>(1)</sup> OL L 157, 2002 6 15, p. 1.

- e) leidimas gyventi – valstybės narės valdžios institucijų išduotas leidimas su nuoroda „tyrėjas“, leidžiantis trečiosios šalies piliečiui teisėtai būti jos teritorijoje pagal Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 1 straipsnio 2 dalies a punktą.

### 3 straipsnis

#### Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie kreipiasi dėl įleidimo į valstybės narės teritoriją mokslinių tyrimų projektui vykdyti.
2. Ši direktyva netaikoma:
  - a) trečiųjų šalių piliečiams, esantiems valstybėje narėje kaip tarptautinės apsaugos prašytojai arba pagal laikinosios apsaugos schemą;
  - b) trečiųjų šalių piliečiams, prašantiems leidimo gyventi valstybėje narėje kaip studentai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/114/EB, turint tikslą vykdyti mokslinius tyrimus daktaro laipsniui gauti;
  - c) trečiųjų šalių piliečiams, kurių išsiuntimas buvo sustabdytas dėl faktinių ar teisinių priežasčių;
  - d) tyrėjams, kuriuos viena mokslinių tyrimų organizacija komandiruoja į kitą mokslinių tyrimų organizaciją, esančią kitoje valstybėje narėje.

### 4 straipsnis

#### Palankesnės nuostatos

1. Ši direktyva nepažeidžia palankesnių šių susitarimų nuostatų:
  - a) dvišalių ar daugiašalių susitarimų, kuriuos yra sudarę Bendrija arba Bendrija bei jos valstybės narės ir viena ar daugiau trečiųjų šalių;
  - b) dvišalių ar daugiašalių susitarimų, kuriuos yra sudariusios viena ar daugiau valstybių narių ir viena ar daugiau trečiųjų šalių.
2. Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių teisei priimti arba toliau taikyti palankesnes nuostatas asmenims, kuriems ji yra taikoma.

## II SKYRIUS

### MOKSLINIŲ TYRIMŲ ORGANIZACIJOS

### 5 straipsnis

#### Patvirtinimas

1. Bet kurią mokslinių tyrimų organizaciją, pageidaujančią priimti tyrėją pagal šioje direktyvoje nustatytą įleidimo tvarką, pirmiausia turi tuo tikslu patvirtinti atitinkama valstybė narė.

2. Mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinamos laikantis valstybės narės nacionalinėje teisėje arba administracinėje praktikoje nustatytos tvarkos. Viešųjų ir privačių organizacijų paraiškos dėl patvirtinimo pateikiamos laikantis tos tvarkos ir grindžiamos atitinkamai įstatymo nustatytais jų uždaviniais arba bendrovės tikslais ir įrodymais, kad jos vykdo mokslinius tyrimus.

Mokslinių tyrimų organizacijoms patvirtinimas suteikiamas ne trumpesiam kaip penkerių metų laikotarpiui. Išimtiniais atvejais valstybės narės gali suteikti patvirtinimą trumpesiam laikotarpiui.

3. Valstybės narės pagal nacionalinius teisės aktus gali iš mokslinių tyrimų organizacijos reikalauti rašytinio išsipareigojimo, kad tais atvejais, kai tyrėjas neteisėtai pasilieka atitinkamos valstybės narės teritorijoje, minėta organizacija turi kompensuoti su jo (jos) buvimu ir grįžimu susijusias išlaidas, kurios buvo sumokėtos iš valstybės lėšų. Mokslinių tyrimų organizacijos finansinės atsakomybės laikotarpis baigiasi vėliausiai po šešių mėnesių nuo susitarimo dėl priėmimo galiojimo pabaigos.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad per du mėnesius nuo susitarimo dėl priėmimo galiojimo pabaigos patvirtinta organizacija pateikia valstybės narės tuo tikslu paskirtoms kompetentingoms institucijoms patvirtinimą, jog buvo atliktas darbas, susijęs su kiekvienu iš mokslinių tyrimų projektų, dėl kurių pagal 6 straipsnį buvo pasirašytas susitarimas dėl priėmimo.

5. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos paskelbia ir reguliariai atnauja šios direktyvos tikslais patvirtintų mokslinių tyrimų organizacijų sąrašus.

6. Valstybė narė, be kitų priemonių, gali atsisakyti pratęsti arba gali nuspręsti panaikinti mokslinių tyrimų organizacijos patvirtinimą, jei ši nebesilaiko 2, 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų, jei patvirtinimas buvo gautas apgaulės būdu arba jei mokslinių tyrimų organizacija susitarimą dėl priėmimo su trečiosios šalies piliečiu pasirašė apgaulės būdu arba netvarkingai. Jei atsisakoma patvirtinti arba patvirtinimas panaikinamas, atitinkamai organizacijai gali būti draudžiama pakartotinai pateikti paraiškas patvirtinimui gauti laikotarpiu, kurio trukmė gali būti iki penkerių metų nuo sprendimo dėl patvirtinimo panaikinimo arba atsisakymo pratęsti paskelbimo dienos.

7. Valstybės narės savo nacionaliniuose teisės aktuose gali nustatyti patvirtinimo panaikinimo arba atsisakymo jį pratęsti pasekmes esamiems susitarimams dėl priėmimo, sudarytiems pagal 6 straipsnį, taip pat pasekmes atitinkamų tyrėjų leidimams gyventi.

#### 6 straipsnis

#### Susitarimas dėl priėmimo

1. Mokslinių tyrimų organizacija, pageidaujanti priimti tyrėją, pasirašo su juo susitarimą dėl priėmimo, kuriuo tyrėjas įsipareigoja užbaigti mokslinių tyrimų projektą, o organizacija įsipareigoja tuo tikslu priimti tyrėją nepažeisdama 7 straipsnio.

2. Mokslinių tyrimų organizacijos gali pasirašyti susitarimus dėl priėmimo tik jei laikomasi šių sąlygų:

- a) atitinkami organizacijos padaliniai patvirtino mokslinių tyrimų projektą, apsvartę:
  - i) mokslinių tyrimų tikslą bei trukmę, taip pat, ar yra būtini finansiniai ištekliai jiems atlikti;
  - ii) tyrėjo kvalifikaciją atsižvelgiant į mokslinių tyrimų tikslus, kurią įrodo patvirtinta jo diplomo kopija pagal 2 straipsnio d punktą;
- b) tyrėjo buvimo valstybėje narėje metu jis turi pakankamas mėnesines pajamas savo išlaidoms ir kelionės atgal išlaidoms padengti pagal tuo tikslu valstybės narės paskelbtą mažiausią sumą, kad neturėtų kreiptis į valstybės narės socialinės pagalbos sistemą;
- c) tyrėjas buvimo valstybėje narėje metu turi ligos draudimą, apimančią visą riziką, kuri paprastai numatoma apdraudžiant atitinkamos valstybės narės piliečius;
- d) susitarime dėl priėmimo nurodomi teisiniai santykiai ir tyrėjų darbo sąlygos.

3. Pasirašius susitarimą dėl priėmimo, pagal nacionalinius teisės aktus gali būti reikalaujama, kad mokslinių tyrimų organizacija pateiktų tyrėjui individualų pareiškimą, jog ji prisiima finansinę atsakomybę už 5 straipsnio 3 dalyje nurodytas išlaidas.

4. Susitarimas dėl priėmimo automatiškai netenka galios, jei tyrėjui neleidžiama atvykti arba kai tyrėjo ir mokslinių tyrimų organizacijos teisiniai santykiai nutraukiami.

5. Mokslinių tyrimų organizacijos nedelsdamos informuoja valstybių narių tuo tikslu paskirtą instituciją apie bet koki įvykį, kuris gali sukliudyti įgyvendinti susitarimą dėl priėmimo.

### III SKYRIUS

#### TYRĖJŲ ĮLEIDIMAS

#### 7 straipsnis

#### Įleidimo sąlygos

1. Trečiosios šalies pilietis, kuris kreipiasi dėl įleidimo šioje direktyvoje nurodytais tikslais:

- a) pateikia nacionaliniuose teisės aktuose nustatytą galiojantį kelionės dokumentą. Valstybės narės gali reikalauti, kad kelionės dokumento galiojimo laikas apimtų bent leidimo gyventi laikotarpį;
- b) pateikia su mokslinių tyrimų organizacija pagal 6 straipsnio 2 dalį pasirašytą susitarimą dėl priėmimo; ir
- c) prireikus pateikia mokslinių tyrimų organizacijos pagal 6 straipsnio 3 dalį išduotą pareiškimą dėl finansinės atsakomybės, ir
- d) nėra laikomas keliančiu grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai.

Valstybės narės patikrina, ar įvykdytos visos a, b, c ir d punktuose nurodytos sąlygos.

2. Valstybės narės taip pat gali patikrinti sąlygas, kuriomis grindžiamas susitarimas dėl priėmimo, ir sąlygas, kuriomis jis buvo sudarytas.

3. Atlikus 1 ir 2 dalyse nurodytus patikrinimus, kurių rezultatas yra teigiamas, tyrėjams leidžiama atvykti į valstybių narių teritoriją susitarimui dėl priėmimo vykdyti.

## 8 straipsnis

**Leidimo gyventi galiojimo trukmė**

Valstybės narės išduoda leidimą gyventi mažiausiai vienerių metų laikotarpiui ir pratęsia jį, jei tebesilaikoma 6 ir 7 straipsniuose nustatytų sąlygų. Jei numatoma mokslinių tyrimų projekto trukmė yra mažesnė nei vieneri metai, leidimas gyventi išduodamas projekto vykdymo laikotarpiui.

## 9 straipsnis

**Šeimos nariai**

1. Kai valstybė narė nusprendžia suteikti leidimą gyventi tyrėjo šeimos nariams, leidimo gyventi galiojimo trukmė yra tokia pati kaip tyrėjui išduoto leidimo gyventi galiojimo trukmė, kiek tai leidžia jų kelionės dokumentų galiojimo trukmė. Deramai pagrįstais atvejais tyrėjo šeimos nario leidimo gyventi galiojimo trukmė gali būti sutrumpinta.

2. Leidimo gyventi išdavimas tyrėjo, kuriam leista atvykti į valstybę narę, šeimos nariams nepriklauso nuo tyrėjui nustatyto reikalavimo dėl trumpiausio buvimo laikotarpio.

## 10 straipsnis

**Leidimo gyventi panaikinimas arba atsisakymas jį pratęsti**

1. Valstybės narės gali panaikinti arba atsisakyti pratęsti remiantis šia direktyva išduotą leidimą gyventi, jeigu jis buvo gautas apgaulės būdu arba paaiškėjus, kad jį turintis asmuo nesilaikė arba nesilaiko 6 ir 7 straipsniuose numatytų atvykimo ir buvimo sąlygų arba gyvena kitais tikslais, nei jam buvo leista gyventi.

2. Valstybės narės gali panaikinti arba atsisakyti pratęsti leidimą gyventi viešosios tvarkos, visuomenės saugumo ar visuomenės sveikatos sumetimais.

## IV SKYRIUS

**TYRĖJŲ TEISĖS**

## 11 straipsnis

**Dėstymas**

1. Tyrėjai, kuriems leista atvykti pagal šią direktyvą, gali dėstyti pagal nacionaliniuose teisės aktuose nustatytą tvarką.

2. Valstybės narės gali nustatyti didžiausią dėstymo veiklai skirtų valandų ar dienų skaičių.

## 12 straipsnis

**Vienodas požiūris**

Leidimą gyventi turintys asmenys turi teisę, kad jiems būtų taikomos tos pačios sąlygos, kurios taikomos piliečiams dėl:

- a) diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinę kvalifikaciją įrodančių dokumentų pripažinimo pagal atitinkamą nacionalinę tvarką;
- b) darbo sąlygų, įskaitant darbo užmokestį ir atleidimą;
- c) socialinės apsaugos sričių, kaip apibrėžta 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje <sup>(1)</sup>. Atitinkamai taikomos 2003 m. gegužės 14 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 859/2003, išplečiančio Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 ir Reglamento (EEB) Nr. 574/72 nuostatų taikymą trečiųjų šalių piliečiams, kuriems jos dar netaikomos dėl jų pilietybės <sup>(2)</sup>, priedo specialiosios nuostatos;
- d) mokesčių lengvatų;
- e) galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir visuomenei prieinamų prekių tiekimu bei paslaugų teikimu.

## 13 straipsnis

**Mobilumas tarp valstybių narių**

1. Trečiosios šalies piliečiui, kuriam pagal šią direktyvą buvo leista atvykti kaip tyrėjui, šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis leidžiama atlikti dalį mokslinių tyrimų kitoje valstybėje narėje.

<sup>(1)</sup> OL L 149, 1971 7 5, p. 2. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 647/2005 (OL L 117, 2005 5 4, p. 1).

<sup>(2)</sup> OL L 124, 2003 5 20, p. 1.

2. Jei tyrėjas būna kitoje valstybėje narėje mažiau kaip tris mėnesius, moksliniai tyrimai gali būti atliekami remiantis pirmojoje valstybėje narėje sudarytu susitarimu dėl priėmimo, jei tyrėjas kitoje valstybėje narėje turi pakankamai lėšų ir antrojoje valstybėje narėje nėra laikomas keliančiu grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai.

3. Jei tyrėjas būna kitoje valstybėje ilgiau kaip tris mėnesius, valstybė narė gali reikalauti, kad būtų sudarytas naujas susitarimas dėl priėmimo moksliniams tyrimams atitinkamoje valstybėje narėje atlikti. Bet kuriuo atveju suinteresuotos valstybės narės atžvilgiu turi būti laikomasi 6 ir 7 straipsniuose išdėstytų sąlygų.

4. Jei atitinkamuose teisės aktuose numatytas reikalavimas gauti vizą ar leidimą gyventi, pasinaudojimui teise į mobilumą užtikrinti tokia viza ar leidimas išduodamas laiku, per tokį laikotarpį, kuris nesudaro kliūčių moksliniams tyrimams ir kurio pakanka kompetentingoms institucijoms prašymui tvarkyti.

5. Valstybės narės nereikalauja, kad tyrėjas išvyktų iš jų teritorijos tam, kad pateiktų prašymą išduoti vizą ar leidimą gyventi.

#### V SKYRIUS

### TVARKA IR SKAIDRUMAS

#### 14 straipsnis

#### Prašymai dėl įleidimo

1. Valstybės narė nustato, ar prašymus išduoti leidimus gyventi turi pateikti tyrėjas, ar atitinkama mokslinių tyrimų organizacija.

2. Prašymas apsvarstomas ir išnagrinėjamas, kai atitinkamas trečiosios šalies pilietis gyvena ne tos valstybės, į kurią jis pageidauja leidimo atvykti, teritorijoje.

3. Valstybės narės pagal savo nacionalinės teisės aktus gali priimti prašymą, pateikiamą trečiosios šalies piliečiui jau esant jų teritorijoje.

4. Atitinkamos valstybės narės sudaro prašymą pateikusiame trečiosios šalies piliečiui, atitinkančiam 6 ir 7 straipsniuose nustatytas sąlygas, visas galimybes gauti reikiamas visas.

#### 15 straipsnis

### Procedūrinės apsaugos priemonės

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos kiek įmanoma greičiau priima sprendimą dėl išsamaus prašymo ir prireikus numato greitesnę tvarką.

2. Jei pateikta prašymą patvirtinanti informacija neatitinka reikalavimų, prašymo nagrinėjimas gali būti sustabdomas, o kompetentingos institucijos praneša pareiškėjui, kokios papildomos informacijos joms reikia.

3. Suinteresuotam trečiosios šalies piliečiui apie visus sprendimus atmesti leidimo gyventi prašymą pranešama laikantis atitinkamos pagal nacionalinės teisės aktus numatytos pranešimo tvarkos. Pranešime aiškiai nurodomos galimos apskundimo procedūros bei terminas, per kurį galima imtis veiksmų.

4. Kai prašymas yra atmetamas arba panaikinamas pagal šią direktyvą išduotas leidimas gyventi, suinterasuotas asmuo turi teisę imtis teisinių veiksmų atitinkamos valstybės narės valdžios institucijose.

#### VI SKYRIUS

### BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

#### 16 straipsnis

#### Ataskaitos

Periodiškai, pirmą kartą ne vėliau kaip per trejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo valstybėse narėse ataskaitas ir pasiūlo būtinus pakeitimus.

#### 17 straipsnis

### Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2007 m. spalio 12 d., įgyvendina šią direktyvą.

Valstybės narės, patvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų, kurias jos priima šios direktyvos taikymo srityje, tekstus.

*18 straipsnis*

Nukrypdomos nuo III skyriuje išdėstytų nuostatų, valstybės narės neprivalo išduoti leidimų gyventi pagal šią direktyvą trumpesniam kaip dviejų metų laikotarpiui po 17 straipsnio 1 dalyje nustatytos datos.

*19 straipsnis*

Jokia šios direktyvos nuostata neturi įtakos Airijos teisei toliau taikyti bendros kelionių erdvės susitarimus, nurodytus Amsterdamo sutartimi prie Europos Sąjungos sutarties ir prie Europos bendrijos steigimo sutarties pridėtame protokole dėl tam tikrų Europos bendrijos steigimo sutarties 14 straipsnio aspektų taikymo Jungtinei Karalystei ir Airijai.

*20 straipsnis*

**Įsigaliojimas**

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

*21 straipsnis*

**Adresatai**

Ši direktyva skirta valstybėms narėms pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Liuksemburge, 2005 m. spalio 12 d.

*Tarybos vardu*

*Pirmininkas*

C. CLARKE